

Kvinderne — Kulturkvinderne — bliver mindre kyske, og snart: Det er nødvendigt for Kvindernes Helbred og Aandskraft, at de opgiver deres Kyskhed, som kun er Unatur og Tvang.

Lad os se lidt nærmere paa disse to Begrundelser af den samme Fordring.

Mandens Natur fordrer, at Kvinden bliver anderledes. — Det er en vanskelig Ting for det ene Kjøen at tale om det andet Kjøn's Natur; men umuligt er det dog ikke. Mændene taler vel ud fra deres Førstehaandskjendskab til Kvinder; vi Kvinder — i alt Fald de ugifte blandt os — støtter os nærmest til de Bekjendelser, vi har fra Mænd, snart i Fortællingens og Romanens, snart i Afhandlingens Form, og som stadig voxer i Tal. Jeg vil kun nævne nogle enkelte: *Strindbergs* „Dygdens lön“ og i det hele taget Fortællingerne i „Giftas“, baade I. og II. Del, *Geijerstams* „Erik Grane“ og *Arne Garborgs* „Mannfolk“ — De vil selv kunne fortsætte Rækken. Disse Bekjendelser fortæller os det samme, som vi hørte forleden i Folketinget: Kjønndriften er uimodstaaelig, Mændene maa tilfredsstille den i en tidlig Alder; gifte sig kan eller vil de ikke, altsaa er de hjemfaldne til løse Forbindelser; saadan er nu deres Natur.

Vi kan nu sætte saa stort Spørgsmaalstegn, vi vil, ved dette Ord „Natur“, og vi kan trøste os saa godt, vi formaar med, at vi baade har hørt og læst Bekjendelser af ganske det modsatte Indhold, én Ting staar dog fast: en hel Tids Litteratur har ikke som sit Hovedindhold én bestemt Side af Livet, én bestemt Klage, ja, jeg fristes til at sige ét bestemt Skrig, uden at der findes noget tilsvarende i Virkeligheden. — Og det nytter ikke, at vi tier og trækker paa Skuldrene — det har vi længe nok gjort; og det nytter heller ikke, at vi opløfter et Klageraab over Tidens Usædelighed — den Kjendsgjerning lader sig vistnok hverken tie eller klage bort, at enten det er Mændenes virkelige Natur eller ej, saa rører der sig for Tiden et voldsomt Driftliv hos mange af dem, saa voldsomt og saa ustyrligt, at de uden videre Tanke for Følgerne kræver Kvinderne og hele Samfundsordenen omdannet, blot for at denne ene Drift kan blive tilfredsstillet.

Og for at faa en vis Ret til at iværksætte deres Revolution, paaberaaber de sig saa Kvindernes Natur og siger: Det er nødvendigt for Kvindernes Helbred og Aandskraft, at de opgiver deres Kyskhed; den er kun Tvang og Unatur.